

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 464/2020
05.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Божидара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Цакић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Републике Србије, Београд, Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1411/18 од 08.10.2019. године, у седници одржаној 05.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1411/18 од 08.10.2019. године, у делу одлуке о трошковима поступка, као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Вишег суда у Прокупљу Гж 1411/18 од 08.10.2019. године и пресуда Основног суда у Прокупљу П 2234/17 од 22.02.2018. године, у делу одлуке о трошковима поступка, тако што **СЕ ОБАВЕЗУЈЕ** тужена Национална служба за запошљавање Београд – Филијала Прокупље, да тужиоцу АА из ... накнади трошкове првостепеног поступка од 21.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате и трошкове другостепеног поступка од 12.000,00 динара.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка од 12.000,00 динара, у року од 15 дана.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 2234/17 од 22.02.2018. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да у корист тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном фонду ПИО по стопи која важи на дан уплате на основице ближе означене у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одлучено је да поводом овог спора свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж бр. 1411/18 од 08.10.2019. године, жалбе странака су одбијене, а првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажног другостепеног решења о трошковима поступка, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Ради уједначавања судске праксе у вези права на накнаду трошкова поступка, по оцени Врховног касационог суда, испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Испитујући побијано решење у смислу члана 408., у вези члана 420. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

Оба нижестепена суда су стала на становиште да је тужилац у раније вођеном поступку (у коме је потраживана разлика накнаде за случај незапослености) могао потраживати и доприносе, што није учинио, што је разлог за одлуку да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Заузет правни став нижестепених судова није правилан.

Одредбом члана 153. става 1. ЗПП прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. ставом 1. ЗПП да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак нижестепених судова да трошкови овог поступка нису били потребни. Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из области породичних односа, суд не води рачуна о разлозима правичности, а такође висина тужбеног захтева ни једном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка у ситуацији када је странка успела у спору.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је преиначио нижестепене пресуде у делу о трошковима поступка и обавезао тужену да тужиоцу накнади трошкове првостепеног поступка у висини од 21.000,00 динара (6.000,00 динара за састав тужбе, и за заступање на два одржана рочишта од стране пуномоћника по 7.500,00 динара). Трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара, на име састава жалбе од стране адвоката и 12.000,00 динара на име састава ревизије, а све према АТ и опредељеном захтеву тужиоца у смислу члана 163. став 2. ЗПП-а.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 416. става 1. у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић